

Lovtidende A

2017

Udgivet den 28. december 2017

26. december 2017.

Nr. 1673.

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Aserbajdsjan

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 17. februar 2017 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Aserbajdsjan til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Loven træder i kraft den 31. december 2017.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Marselisborg Slot, den 26. december 2017

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Karsten Lauritzen

Bilag 1

**OVERENSKOMST
MELLEM
KONGERIGET DANMARKS REGERING
OG REPUBLIKKEN AZERBAIJANS REGERING

TIL UNDGAÆLSE AF DOBBELTBESKATNING OG
FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Azerbajjans Regering, der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst finder anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens administrativt-territoriale underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som indkomstskatter anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gage eller lønninger udbetalt af foretagender.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:

a) I Azerbajjan:

- (i) skatten på juridiske personers fortjeneste (the profit tax of legal persons),
 - (ii) indkomstskatten for fysiske personer (the income tax of individuals),
- (hereafter omtalt som »azerbajjanske skatter«).

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten,
 - (ii) den kommunale indkomstskat,
- (herefter omtalt som »danske skatter«).

4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De

kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den betydning, der er angivet nedenfor:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Azerbajjan, alt efter sammenhængen,
- b) udtrykket »Azerbajjan« anvendt i geografisk forstand betyder Republikken Azerbajjans territorium, herunder den del af det Kaspiske Hav (Sø), der tilhører Republikken Azerbajjan, lufrummet over Republikken Azerbajjan, hvor Republikken Azerbajjans suverænitetsrettigheder og jurisdiktion er gældende for så vidt angår undergrunden, havbunden og naturforekomster og ethvert andet område, som er eller senere måtte blive betegnet som sådan i overensstemmelse med international ret og Republikken Azerbajjans lovgivning.
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland,
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat,
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat,
- h) udtrykket »statsborger« betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat,
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat,
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:

i Azerbaijan: Finansministeriet og Skatteministeriet,
i Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. En juridisk person, som er etableret i en kontraherende stat efter denne stats lovgivning med det formål at stille pensioner og andre lignende ydelser til rådighed for fysiske personer, og som generelt er fritaget for beskatning i denne stat, skal ved anvendelsen af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.
2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter især:
 - a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
 - b) en filial,
 - c) et kontor,
 - d) en fabrik,
 - e) et værksted,
 - f) en installation, en indretning eller et fartøj, eller ethvert andet sted, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, men kun hvis efterforskningsvirksomheden varer ved i mere end 30 dage inden for en 12-månedersperiode,
 - g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.
3. Udtrykket »fast driftssted« anses også for at omfatte:
 - a) en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, men kun hvis bygge-, anlægs- eller monteringsarbejdet varer i mere end 12 måneder,
 - b) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til det pågældende formål, men kun hvis sådan virksomhed (for det samme projekt eller et projekt forbundet hermed) i en kontraherende stat varer ved i en periode på 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.
4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel anses udtrykket »fast driftssted« for ikke at omfatte:
 - a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,
 - b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,
 - c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,
 - d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,
 - e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet,
 - f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra (a)-(e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller afhjælpende karakter.

5. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7, handler på et foretagendes vegne, og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et forsikringsforetagende, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, anses uanset de foregående bestemmelser i denne artikel for at have fast driftssted i den anden kontraherende stat, dog ikke for så vidt angår genforsikring, hvis foretagendet opkræver forsikringspræmier på denne anden stats område eller forsikrer risici dér gennem en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7.

7. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, alene fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« har samme betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster, herunder olie, gas og stenbrud. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, som anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.
3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste fradrages omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.
4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, kan intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.
5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.
6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.
7. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

FORTJENESTE VED INTERNATIONAL TRAFIK

1. Indkomst eller fortjeneste erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.
2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:
 - a) fortjeneste ved lejlighedsvis udlejning af skibe eller fly uden besætning (»bareboat«) i international trafik,
 - b) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere),

når sådan virksomhed har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.
4. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:

- a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab bortset fra et interessentskab, der direkte ejer mindst 20 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og forudsat at der er foretaget en investering på mindst en million (1.000.000) euro eller et tilsvarende beløb i enhver anden valuta i kapitalen hos det selskab, der udbetaler udbyttet.
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, stifterandele eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv gennem et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 8 pct. af renternes bruttobeløb.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, fritages for beskatning i denne stat hvis:

(a) betaleren af renterne er denne kontraherende stats regering eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed eller denne stats centralbank, eller

(b) renterne betales til den anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed eller denne stats centralbank, eller

(c) den retmæssige ejer af renterne er en af de følgende institutioner i den anden kontraherende stat:

(i) for så vidt angår Azerbaijan: the State Oil Fund,

(ii) for så vidt angår Danmark: Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU).

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg anses ikke for renter i relation til denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse

med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

a) 5 pct. af bruttobeløbet af royalties betalt i forbindelse med anvendelsen af patent, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer,

b) 10 pct. af royaltybeløbet brutto i alle andre tilfælde.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (know-how).

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i

forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet blev stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.
2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 procents vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig ejendom, der tilhører et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.
4. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe eller fly, som anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.
5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.
6. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 4 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter erhvervet af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, undtagen i følgende tilfælde, hvor indkomsten også kan beskattes i den anden kontraherende stat:

- (a) hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i den anden kontraherende stat, eller
- (b) hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør eller overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår. I så fald kan kun den del af indkomsten, som er erhvervet for virksomhed udført i denne anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.
2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTelsesFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:
- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.
3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Artikel 16

BESTYRELSeshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, varieté-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat er helt eller delvist understøttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller administrativ-territorielle underafdelinger eller lokale myndigheder. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 18

PENSIONER

1. Medmindre artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes i den førstnævnte stat.

2. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter enhver ordning fra midler tilvejebragt af den anden stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 19

OFFENTLIGT HVERV

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv med udøvelse af myndighedsfunktion for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådant gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:

(i) er statsborger i denne stat; eller

(ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 20

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.
3. Overenskomsten finder ikke anvendelse på kildeskatte på spille- og lotterigevinster.

Artikel 22

METODE TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Azerbajdjan skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

Hvis en person, der er hjemmehørende i Azerbajdjan, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal den skat, der er betalt i Danmark af denne indkomst, modregnes i den skat, som denne person skal betale i Azerbajdjan af den pågældende indkomst. Dette fradrag skal dog ikke overstige den skat, der er beregnet af indkomsten efter Azerbajdjans lovgivning og skatteregler.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Azerbajdjan, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Azerbajdjan.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, der kan beskattes i Azerbajdjan.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Azerbajdjan, kan Danmark medregne denne indkomst i beskat-

ningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstskatten med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Azerbaijan.

Artikel 23

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7 eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 23, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning

om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 25

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres administrativ-territorielle underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- 1) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- 2) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- 3) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansielle institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 26

DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 27

IKRAFTTRÆDEN

1. Hver af de kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give underretning til den anden om afslutningen af de nødvendige interne statslige procedurer eller andre nødvendige forfatningsmæssige procedurer.

2. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser finder anvendelse i begge kontraherende stater:

- a) for så vidt angår kildeskatter, for beløb opkrævet eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, og senere,
- b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, og senere.

Artikel 28

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter en periode på 5 år fra det år, hvori overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- a) for så vidt angår kildeskatter, for beløb opkrævet eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse af overenskomsten er givet, og senere,
- b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse af overenskomsten er givet, og senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Baku, den 17. februar 2017, på dansk, azerbajjansk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse om fortolkningen skal den engelske tekst anvendes.

For Kongeriget Danmarks Regering

Karsten Lauritzen

For Republikken Azerbajjans Regering

Fazil Asad oglu Mammadov